

Sygn. akt II KK 140/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 czerwca 2013 r.,
sprawy **M. S.**,
skazanego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
z powodu kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 grudnia 2012 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 19 kwietnia 2012 r.,

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. P., Kancelaria Adwokacka, kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 % podatku VAT za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego M. S.,**
- 3. zwolnić skazanego M. S. od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENI

Kasację obrońcy skazanego należało uznać za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Kasacja zawierała zarzut rażącego naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wyroku, polegającego na obrazie przepisów art. 410, art. 7, art. 5 § 2, art. 4 k.p.k. i oparcia ustaleń faktycznych w przedmiocie winy skazanego wyłącznie na zeznaniach K. S., choć pozostałe dowody nie wykluczają w sposób nie budzący wątpliwości możliwości zaistnienia innej wersji zdarzeń. obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Po pierwsze, należy zauważyć, że sąd odwoławczy, którego wyrok zaskarżono kasacją, nie mógł naruszyć przytoczonych przepisów prawa procesowego, ponieważ w zakresie czynów przypisanych skazanemu nie czynił własnych ustaleń faktycznych, lecz w pełni zaakceptował ustalenia sądu I instancji. Sąd Najwyższy uznał zatem, że zarzut pod pozorem naruszenia prawa procesowego odnosi się w istocie do ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd I instancji i zaakceptowanych przez sąd odwoławczy; stosownie do art. 523 § 1 k.p.k. tego rodzaju zarzut nie może być skutecznie podnoszony w postępowaniu kasacyjnym. Po drugie, zarzut kasacji jest w istocie powtórzeniem zarzutów podniesionych w apelacji, które zostały przez sąd odwoławczy rozpoznane należycie (por. rozważania dotyczące oceny zeznań świadka K. S. na s. 17-22 uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego; zresztą sam skarżący nie zarzuca w kasacji naruszenia przepisów regulujących standardy kontroli odwoławczej). W końcu należy zauważyć, że zarzuty kasacji są ogólnikowe i mgliste, nie wskazują na czym konkretnie miałyby polegać naruszenie przywołanych wyżej przepisów postępowania; w efekcie jawią się jako dość dowolna polemika ze stanowiskiem sądów obu instancji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.